

Jørgen-Frantz Jacobsen deyður.

Boðini um deyða Jørgen-Frantz Jacobsens vilja elva sorg ikki bert millum teirra, ið persónliga kendu hann, men millum allar frílyntar Føroyingar.

Hóast Jørgen-Frantz bert varð 37 ára gamalur og frá barnaár-um hevur stríðst móti ringari og áhaldandi sjúku, sum sjáldan gæti honum frið, hevur hann tó gjørt stórt arbeiði fyri land okkara. Longu meðan hann slæðaði í Keypmannahavn neit tað hann at hjartanum at siggja, hvussu rong tann myndin var, sum hitt danska fólkid yvirhøvur gjordi sær av Føroyum — særliga sjálfstýrisrørsluni — ein mynd, sum sambandið og nakrir danskir embættismenn hovdu gjørt sít til at tekna enn greffigari. Hann setti sær tí fyri at geva Danskinum gjøgnum dansk bløð eina sanna mynd av føroyskum víðurskiptum. Og hesa fyrilektu greiddi hann við meg og serum evnum. Jørgen-Frantz hevði frálíkar gávar at skriva, og fáir Danskarar skrivaðu eitt so gott og smíðligt danskt mál sum hann. Men ikki lá fyri honum at krúpa fyri Danskinum: hann segði hugsanir sínar bari út, sjálvt um tær so máttu kennast sárar, har ið rakti. Eitt hovuðsmál hansara var at gera Danskinum greitt, at Føroyingar ikki kendu seg sum Danir, men sum Føroyingar.

Við teirri respekt hann skapti sær í Danmark, óktist forstáðisid millum Danir av teirri føroysku frælsisrørsluni. Áður hovdu sambandsmenn verið umtrent einsamallir um at komið á tal við hitt danska fólkid, og hovdu teir so gott sum bara hjúkla fyri teimum. Hesir menn hugdu ikki við blíðum eygum eftir Jørgen-Frantz. Heldur ikki teir Føroyingar, ið hjúklaðu fyri Norð-mönnum, torgaðu hann.

Hann var væl inni í svenskskum, norskskum og íslendskum víðurskiptum, og hoyrði eins og dr. Jacobsen til teir Føroyingar, ið hjartaliga elskaðu allt norront, og hevur í »Politiken» sum skandinaviskur tíðindamaður skrivað mong fyndug og hjartalig orð um víðurskiptini í Norð-anlondunum. Mong minnst grein hansara »Norske kom-plekser», ið óivað er nakað av lí vitugasta, ið skrivað er víð-víkjandi víðurskiptinum Noregs og Danmarkar millum.

At Føroyar fram um alt lógu honum fremst í huga, sæst av tí hann hevur skrivað gjøgnum árin, m. a. av greininum um Tórshavn og frásøgnini frá eini ferð norð í »Sjeyndir», sum í fjór stóð í »Politiken», og — ikki minst — av greininum um dr. Jacobsen, sum stutt síðani stóð í sama blaði. Tað fylli flut hansara at savna alt tað, hann fólði fyri Føroyum og landsmonnum sínum í einari bók. Tað var »Fær-berne, Natur og Folk». Hon var

ætlað til ferðamannabók fyri út-lendingar, men varð nógv meira enn tað. Hon varð so saklig og álitandi, sum hon er — eitt skaldaverk, gjøgnumdrigin av stórsligum náttúrufrásøgnum og djúpum fólka-psykologi. Hetta var bókin um Føroyar. Alt var tikið við og frásagt í meistarligum stíli av einum sonnum Føroyalands soni.

Jørgen-Frantz skrivaði eitt vakurt føroyskt mál. Men lívs-uppgáva hansara lá soleiðis fyri, at arbeiði hansara var ikki her heima. Eitt hitt stósta arbeiði hansara var greinin: »Moderne Udvikling i en Nødskale», har hann sýnir, hvussu stóran dent hann leggur á tað sociala í tí føroyska samfelagsútviklinginum.

Undir síni síðstu drúgvu sjúk-alegu arbeiðdi Jørgen-Frantz uppá eina nýggja bók, hesa ferð í romanformi. Evni tók hann frá Føroyum fyri 3—400 árum síðani. Hesa bók legði hann allar sínar lívsroyndir og djúpa kærleika til lívið í, hesa bók roknaði hann fyri sítt lívsverk, og tað eydnaðist honum at gera hana so gott sum lídna.

Fá fólk hava átt so sterkt lívsmót og lívsfólisi sum Jørgen-Frantz. Kom ein til sjúkalegu hansara og cymkaðist yvir ta lagnu, hann var kominn undir, smilkaðist hann vanliga og helli fyri, at hann »alltíð hevði staðið seg væl við lívið». Tær pínslur, hann tíðum mátti gjøgnumganga, bar hann sum ein maður. Hann var dagligur at skriva heim til sínar sínar — til tað stósta — og brovini merktu góðan hýr og stundum hevði hann blýants-tekingar og smá rím á breidd-anum.

Við Jørgen-Frantz Jacobsen er ein klókur og háttmálaður maður farin frá okkum, ein maður, ið elskaði lívið, land sít og fólkid. Hann mátti líða nógv, men hevði slíka sálar-styrki, at hann kortini var so lukkuligur, sum bert fá menn-iskju verða.

Friður verðið yvir minni hansara.

Tíðindi.

Havnabygging í Tórshavn.

Leingi hevur tað ligið fyri at fáa vaksið um havnina í Tórshavn. Tíðum hevur tað sýnt seg, sum kaiplassið var alt ov lítið — og skip hava í tímavís ligið og bíðað eftir plássi við kaiuna. Állir menn eru samdir um, at hetta krevur ábót. Og kann tað tí tykjast nokk so rímlígt, at havnarnevndin til-ræður býráðnum at leinga kai-una inn móti Kongabránni og soleiðis tryggja nokrum skipum aftrat — tíverri, alt ov fáum — kaiplass.

Í býráðnum tykist eisini at

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Til større Bogholderi

— Tiltrædelse snarest — søges yngre Kontordame, eventuelt Herre, vant til præcist Arbejde, kvik til Maskinskrivning og med Kendskab til Bogholderi. Ansøgninger med Opgaver over tidligere Pladser og Referencer til Billet-Mrk. 777.

SILDEGARN

Et stort Parti nye barkedede Sildegarn
selges billigt.

A/S Balslev & Co.

Tlf. 20, 193, 237.

hava verið fleirtal fyri hesi ætlan, men eitt minnital hevur har frambildið, at Tórshavn má, um býurin skal hava møguleika fyri at trívast og bera uppí nakað vinnulív, fáa eina góða havn, gerast eitt kyrrupláss. Ein leingjan av kaiuni við Eystaruvág hevur, sæð frá hesum sjónarmiði púra ongan týðning. Teir ráða tí býráðnum til at gera Vestaruvág til fiskarí-havn, og uppskot teirra ljóðar uppá, at bygdir verður ein brimgarður, ið samstíðir verður kai, frá skerinum innanfyri Shell-brúna, og annar brim-garður við kai úr Skinnaraskeri.

Á býráðsfundi miðvikuvoldið setti minnitalið (Jacob M. Mouritsen og Jens Poulsen), ið sá, at býráðið ikki var sinnad at gera annað á Vestaruvág enn ein illan brimgarð frá Skibsteds pakkhúsi, fram eitt broytingar-uppskot, ið miðaði fmóti, at út-byggjanin av Vestaruvág sum fiskaríhavn varð byrjað við einum 50 m longum garði frá skerinum eystur eftir. Hartil skutu teir síðani uppá, at kaiin við Eystaruvág varð longd einar 50 m. Býráðið samtykti at fáa gjørt eina kostnaðarættan eftir hesum uppskoti — og yvir 100 m leingjan av kaiuni.

— Havnar arbeiðsmannafelag hevur stuðlað býráðnum til at gera Vestaruvág til tryggja skipa-havn; men hvat hirðir Tórshavnar býráð um tað?

Tíðindi úr Suðuroy.

Drellnes-bryggjan.

Steingrim Winther, ið hevur í hendi at byggja hesa bryggju, kom fyri tað óhapp, at ein kistan leyp skeiv og kom at liggja fóst á hálvári leið. Í mánaður hevur verið arbeitt uppá at fáa kistuna av, men illa hevur gingist. Ná um daginar eydnaðist tað tó at fáa kistuna á flot. Og nú er arbeiðið aftur í fullari

gongd. Tvær kistur eru stoyptar, og tvær skulu stoypast aftrat.

Hin stóri koyrslubanin.

Higartil hevur kolidi verið koyrt oman á einum primitivum tráðbana, sum G. Mortensen læt byggja. Omankoyrslan hevur gingið heldur enn ikki treyð á hesum bana, so fólk ikki hevur kunnað fingið kol, so sum tørvur hevur verið á. Í stormi hava menn ikki kunnað koyrt. Gerast skuldi ein modernaður koyribani. Hann er nú í fullari gerð. Hann verður eisini ein tráðbani. Teir hægstu bukkarnir vera um 83 fotur, væl hægri enn kirkjutornið!

Í kolinum, í minunum og uttanfyri, á »Drelnes» og við tráðbanan arbeida nú 125—150 menn.

Ein trolari

kom inn á Tvøroyri við skaddum manni. Veðrið hevði verið óført. Trolarin fekk ein sjógv, sum tók bátin og knasaði alt fyri sær. Hesin neyðar maður varð slongdur út gjøgnum stýrihús-hurðina.

Betonarbejde.

I Dagene 11. til 13. April d. A. paatænkes afholdt et Kursus for Betonarbejdere omfattende Materiale-Prøvning og Foredrag med Demonstrationer.

Deltagelse bedes anmeldt til undertegnede skriftlig eller telefonisk senest den 4. April.

Kursuset tænkes paabegyndt den 11. April Kl. 2 Eftm. og afsluttet Onsdag Aften den 13. April saaledes, at Deltagere udenfor Tórshavn kan naa at komme til Byen med de forskellige Rutebaade og tage afsted igen Torsdag Morgen (Skærtorsdag).

Deltagernes bedes medbringe en Pose (ca. 5 kg) Støbesand eller Støbegrus af den Sort, som de sædvanligvis bruger, og sær-

lig Prøver af Bakkegrus, om de anvender sandant i deres Arbejde.

Tórshavn, d. 21. Marts 1938.

H. C. W.-Tørgård,
arkitekt.

Føroya Ferðamanna-felag

hevur givið út eitt »reklamuef- hefti við einum hópi av prýð- ligum myndum, mest frá teirri føroysku náttúruni.

Fyrsti Suðurlands-túrur trolaranna.

»Skóluberge» kom sunnudagin á Klakksvík. Veðan var ca. 90 tons; nakað nógv av upsar var tó uppi í.

»Norðstjórna», Uvak-trolarin, kom hósdagin á Havnina. Veðan var ca. 80 tons.

Gudstænasta.

Miðfestusunnudag heldur provst Dahl gudstænastu í Kirkjubó kirkju.

Sama dag heldur pastor Mol- ler gudstænastu í Havnar kirkju. Kollekt fyri kirkjuna.

»Svínoy»

er triðja ferð í vár afturvend á Klakksvík. Hinar báðar fyrru ferðirnar vendi hon aftur fyri veður, hesa ferðina við einum sjúkum manni.

Fresari.

Sjúrdur Patursson í Kirkjubó hevur fingið sær ein fresara av tí slagnum, ið brúktir verða á norsksk skóglendi — og verður tí hildin fyri at vera vælegnaður at arbeiða í føroyskari hagarð. Hann kann innstillast til ymist arbeiði, t. d. saksing og upp-rygging.

Sjónleikur.

Sunnudagin varð í Sjónleikar- húsini sýndur leikurin »Kær- leiki av Gustav Wied. Leikurin, ið er týddur til føroyskt, varð væl framfórdur sum heild og er sera skemtiligur.

Føroya Fiskaexport

hevur nú selt hvønn stert, sum fiskaður varð í fjór. Tað seinasta lagrið verður júst í hesum døgum avskipað.

Studenta- og preliminarскеið Føroya lögtings.

Nýggj hold byrja aftaná sum- marferiuna.

Á studentaskeiðið, sum er ný- málsligt og tekur tvey ár, kunna upptakast uttan roynd tey, ið hava real- ella preliminarprógv; onnur kunna upptakast eftir roynd.

Á preliminarскеiðið, sum eisini tekur tvey ár, kunna upptakast dugnaligir næmingar yvir 14 ár við vanligum skúllakunnleika.

Kostnaðurin er 20 kr. um mánaðin í tiggju mánaðar av árinum.

Innmeldingar verða at senda sum skjótast til Løgtingsskriv- stovuna ella til undirskrivaða, sum eisini gevur nærri frágreið- ingar.

Th. Nygaard.